

پنطیکاست

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۲ آیات ۱ تا ۴؛ یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۶؛ اعمال رسولان باب ۲ آیات ۵ تا ۱۳؛ یوئیل باب ۲ آیات ۲۸ تا ۳۲؛ اعمال رسولان باب ۲ آیات ۲۲ تا ۳۹؛ مزامیر باب ۱۱۰ آیات ۱ تا ۳.

آیه حفظی: «پس همان عیسی را خدا برخیزانید و همه ما شاهد بر آن هستیم. پس چون به دست راست خدا بالا برده شد، روح القدس را از پدر یافته، این را که شما حال می بینید و می شنوید ریخته است» (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۳۲ و ۳۳).

«پنطیکاست» واژه یونانی pentēkostē است که برای جشن هفته های یهودی می باشد (خروج باب ۳۴ آیه ۲۲)؛ همچنین با عنوان عید نوبر محصولات (اعداد باب ۲۸ آیه ۲۶) شناخته شده است. این واژه به معنی «پنجاهمین» بوده و کاربرد خود را مدیون این واقعیت است که این جشن در روز پنجاهم پس از تقدیم بافته جو در روز اول پس از عید پَسَح برگزار می شد. این یک روز شادی و شکرگزاری بود، زمانی که مردم اسرائیل، «نوبر محصولات خود» را نزد خداوند می آوردند (خروج باب ۳۴ آیه ۲۲).

این جشن سپس به نمادی مناسب برای اولین برداشت روحانی کلیسای مسیحی تبدیل شد، زمانی که روح القدس بیش از قبل بخشیده شد و سه هزار نفر در یک روز غسل تعمید گرفتند (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۱). پس از عروج عیسی و رفعت یافتن وی در آسمان، بارش روح القدس یک رویداد ناگهانی و ماوراء طبیعی بود که رسولان را از غیریهودیانی ساده و گمنام، به مردانی با اعتقاد و شجاع تبدیل نمود که جهان را تغییر می دادند.

پنطیکاست اغلب تولد کلیسا نامیده شده است، زمانی که پیروان مسیح؛ یهودیان و (بعدها) غیریهودیان، به عنوان جامعه جدید خدا بر روی زمین مشروعیت یافتند.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۳ تیرماه - ۱۴ July آماده شوید.

آمدن روح القدس

ایمانداران در اطاعت از فرمان عیسی، در اورشلم منتظر وعده روح القدس ماندند و این کار را در میان دعای مشتاقانه، توبه صادقانه و شکرگزاری انجام دادند. هنگامی که آن روز فرارسید، همگی «به یک دل در یکجا بودند» (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۱)، احتمالاً همان اتاق بزرگ بالاخانه در اعمال رسولان باب ۱. با این وجود، آنها خیلی زود به منطقه ای عمومی تر نقل مکان می کردند (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۶ تا ۱۳).

اعمال رسولان باب ۲ آیات ۱ تا ۳ را بخوانید. چه عناصر ماوراء طبیعی، نزول روح القدس را همراهی نمودند؟

صحنه شدیداً پر شوری بود. نخست صدایی ناگهانی مانند غرش یک گردباد عظیم از آسمان آمد که تمام فضا را فراگرفت و سپس چیزی شبیه به شعله های آتش ظاهر شدند و بر آنچه آنجا بود نشست.

در کتاب مقدس، باد و آتش غالباً با «ظهور خدا به انسان» یا مظهر الهی در ارتباط هستند (برای مثال، خروج باب ۳ آیه ۲، باب ۱۹ آیه ۱۸؛ تثنیه باب ۴ آیه ۱۵). علاوه بر این، باد و آتش همچنین ممکن است برای نشان دادن روح خدا بکار برده شوند (یوحنا باب ۳ آیه ۸؛ متی باب ۳ آیه ۱۱). در مورد پنطیکاست، معنای دقیق چنین پدیده ای هر چه که باشد، آنها نشانه های معرفی یک لحظه منحصر به فرد در تاریخ نجات، یعنی وعده نزول روح القدس بودند.

روح القدس همواره در کار بوده است. تاثیر روح القدس بر قوم خدا در زمان های عهد قدیم، اغلب به روشی قابل توجه نمایان می شد، اما هرگز بطور کامل نبود. «در عصری که مشایخ و بزرگان طوایف قوم را رهبری می کردند، نفوذ روح القدس اغلب به شیوه ای مشخص شده نمایان می شد، اما هرگز در پُری آن نبود. اکنون، حواریون در اطاعت از کلام نجات دهنده، تضرعات خویش را برای این عطیه تقدیم نموده و مسیح در آسمان برای ایشان شفاعت نمود. او عطیه روح را مطالبه نمود تا آن را بر قوم خود نازل کند.» — الن

جی. وایت، Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, p. 37

یحیی تعمید دهنده، تعمید با روح را با آمدن مسیح موعود پیشگویی نمود (لوقا باب ۳ آیه ۱۶؛ مقایسه شود با اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۱۶) و عیسی خود نیز چندین بار به آن اشاره نمود (لوقا باب ۲۴ آیه ۴۹، اعمال رسولان باب ۱ آیه ۸). این نزول، اولین عمل شفاعت او در مقابل خدا خواهد بود (یوحنا باب ۱۴ آیات ۱۶ و ۲۶؛ باب ۱۵ آیه ۲۶). در روز پنطیکاست، آن وعده تحقق یافت.

اگر چه تعمید با روح در پنطیکاست، رویدادی منحصر به فرد مربوط به پیروزی عیسی بر صلیب و تعالی یافتن او در آسمان بود، پُر شدن با روح القدس تجربه ای تکرار شدنی در زندگی ایمانداران می باشد (اعمال رسولان باب ۴ آیات ۸ و ۳۱؛ باب ۱۱ آیه ۲۴؛ باب ۱۳ آیات ۹ و ۵۲؛ افسسیان باب ۵ آیه ۱۸).

چه شواهدی از کار کردن روح القدس در زندگیتان دارید؟

۱۸ تیر

دوشنبه

عطای زبان‌ها

در اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴، عطای روح از طریق سخن گفتن به زبان‌ها نشان داده شده بود. با این حال، این عطیه تنها یکی از بسیاری نشانه‌های متفاوت روح القدس بود (اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۴۵ و ۴۶؛ باب ۱۹ آیه ۶). سایر عطایا شامل پیشگویی در باره آینده (اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۲۸)، رویاها (اعمال رسولان باب ۷ آیه ۵۵)، خطبه الهام بخش (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۸، باب ۲۸ آیه ۲۵)، شفا دادن (اعمال رسولان باب ۳ آیات ۶ و ۱۲؛ باب ۵ آیات ۱۲ و ۱۶) و صلاحیت برای خدمت (اعمال رسولان باب ۶ آیات ۳ و ۵) می باشند. عطای زبان‌ها در روز پنطیکاست بخاطر ویژگی آن، یا بعنوان مهمترین گواه از موهبت روح واقع نشد. آشکار سازی روح القدس برای این بود تا مأموریت جهانی کلیسا شروع شود. یعنی، فراخوانده شدن در اعمال رسولان باب ۱ آیه ۸ مستلزم عطای زبان‌ها بود. اگر قرار بود رسولان از موانع فرهنگی عبور کنند و یا انجیل به دور افتاده ترین مکان‌های عالم برسد، آنها باید قادر می شدند تا به زبان کسانی که قرار بود سخنان ایشان را بشنوند، سخن بگویند.

اعمال رسولان باب ۲ آیات ۵ تا ۱۲ را بخوانید. چه گواهی وجود دارد مبنی بر این که رسولان در روز پنطیکاست به زبان‌های خارجی موجود صحبت کردند؟

تخمین زده شده است که در قرن اول، هشت تا ده میلیون یهودی در جهان وجود داشت و اینکه قریب به ۶۰ درصد از آنها خارج از سرزمین یهودیه زندگی می کردند. با این وجود، بسیاری که برای عید در اورشلیم بودند، اهل سرزمین‌های بیگانه بودند و به زبان آرامی که زبان یهودیان اهل یهودیه در آن زمان بود صحبت نمی کردند. شکی نیست که بسیاری از کسانی که در روز پنطیکاست تغییر کیش دادند، یهودیان اهل سرزمین‌های مختلف بودند که اکنون می‌توانستند انجیل را به زبان‌های مادری خود بشنوند.

اینکه رسولان به جای زبان های ساختگی نا مشخص، به زبان های خارجی موجود صحبت می کردند، با واژه *dialektos* (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۶ و ۸) مشهود است، که به معنی زبان یک ملت یا منطقه می باشد (مقایسه شود با اعمال رسولان باب ۲۱ آیه ۴۰، باب ۲۲ آیه ۲، باب ۲۶ آیه ۱۴). پس واضح است که آنها به زبان های مختلف صحبت می کردند. معجزه این بود که اینک مردم عادی اهل جلیل می توانستند به زبانی صحبت کنند که چند ساعت قبل، آن را بلد نبودند. برای آن یهودیان محلی که شاهد این صحنه بودند اما با این زبان ها آشنایی نداشتند، توضیح ممکن این بود که رسولان مست بودند و اصوات عجیب از خود ادا می کردند که برای ایشان مفهومی نداشتند. «اما بعضی استهزاء کنان گفتند که، از شراب تازه مست شده اند» (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۱۳).

تجلی قدرتمندی از خدا در مقابل چشمان ایشان در حال اتفاق افتادن است و با این حال این مردم فکر می کنند که این مستی است؟ چگونه می توانیم مراقب باشیم که از نظر روحانی اینچنین نابینا نباشیم؟

۱۹ تیر

سه شنبه

موعظه پطرس

پطرس اتهام مستی را مغتنم شمرد و از آن به عنوان فرصتی استفاده کرد تا آنچه را که در شرف وقوع بود تشریح نماید. این رسول در خطابه خویش، نخست به کتاب مقدس اشاره نمود (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۱۶ تا ۲۱) و نزول روح به عنوان تحقق نبوت را توصیف نمود.

اعمال رسولان باب ۲ آیه ۱۷ را با یوئیل باب ۲ آیه ۲۸ مقایسه کنید. پطرس چگونه زمان تحقق نبوت یوئیل را درک می کند؟

نبوت یوئیل درباره زمان نجات آینده بود (یوئیل باب ۲ آیه ۳۲) که با نشانه های متعددی در جهان طبیعی و نزول با شکوه روح (یوئیل باب ۲ آیات ۲۸ تا ۳۱) مشخص می شد. پطرس با تفسیر نمودن رویداد پنطیکاست در پرتو چنین نبوتی، قصد داشت بر ارتباط تاریخی آن لحظه تأکید کند. اما تفاوت مهمی در نحوه نقل قول کردن او از یوئیل وجود دارد. پطرس در عوض مقدمه سخن یوئیل که با «بعد از آن» در (یوئیل باب ۲ آیه ۲۸) شروع شده بود و به طور کلی به آینده اشاره داشت، «در ایام آخر» را بعنوان پیش در آمد سخن خویش بکار برد (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۱۷)، که حاکی از این بود که فعل ختم برنامه نجات، تازه شروع شده بود. البته این توصیف کامل رویدادهای ایام آخر

نیست، بلکه گواه ضرورتی است که کلیسای اولیه را مشخص نمود. آنها می دانستند پایان چه زمانی خواهد آمد، اما قانع شده بودند که مدت ها طول نخواهد کشید.

اعمال رسولان باب ۲ آیات ۲۲ تا ۳۲ را بخوانید. نکته اصلی ارائه انجیل توسط پطرس چه بود؟

پطرس پس از برجسته نمودن اهمیت نبوی پنتیکاست، به رویدادهای اخیر زندگی، مرگ و رستاخیز عیسی پرداخت. با این وجود، این رستاخیز است که تاکید بیشتری بر آن شده است، بطوری که نشان دهنده عامل تعیین کننده در روایت انجیل بود. برای پطرس، رستاخیز، حمایت نهایی از عیسی (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۲۲ و ۲۷) بود، و او برای کمک به رساندن منظورش درباره معنای رستاخیز، از کتاب مقدس نقل قول نمود. از آنجایی که عیسی مسیح موعود بود، می توانست با مرگ محکوم شود. بنابراین برای پطرس و همه نویسندگان عهد جدید، رستاخیز عیسی به مدرکی قدرتمند نه تنها از عیسی به عنوان مسیح موعود، بلکه برای کل پیام نجات مسیحی تبدیل شده بود.

با وجود مرگ در اطراف ما که همواره ما و عزیزانمان را تهدید می کند، چرا رستاخیز عیسی چنین حقیقت مهمی می باشد؟

چهارشنبه

۲۰ تیر

تعالی یافتن عیسی

« او اکنون در آسمان بر عالیترین جایگاه افتخار در کنار خدا نشسته است و روح القدس موعود را از پدر دریافت کرده و او را به پیروان خود عطا فرموده است، که امروز شما نتیجه اش را می بینید و می شنوید » (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳۳).

پطرس در سومین بخش از خطابه خود، به مسئله زبان ها بازگشت که در وهله اول توجه مردم را در ابتدا به خود جلب کرده بود. به جای مست بودن که در ساعت ۹ صبح باید عجیب بوده باشد (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۱۵)، ایمان داران به زبان ها صحبت می کردند، زیرا روح القدس کمی قبل، از آسمان نازل شده بود.

اعمال رسولان باب ۲ آیات ۳۳ تا ۳۶ را بخوانید. ارتباط میان تعالی یافتن عیسی با ایستادن در سمت راست خدا و بارش روح القدس چیست؟

دست راست خدا، جایگاه اقتدار است (مزامیر باب ۱۱۰ آیات ۱ تا ۳). استدلال پطرس که بر شالوده کتاب مقدس استوار است، این است که به دلیل اینکه عیسی به چنین جایگاهی در آسمان بالا برده شده بود، روح القدس را بر پیروان خود نازل نمود. متعال شدن، مقامی برای عیسی به همراه نداشت مبنی بر این که قبلاً دارای چنین جایگاهی نبوده است (یوحنا باب ۱ آیات ۱ تا ۳، باب ۱۷ آیه ۵). در عوض، نشان دهنده شناخت عالی پدر از حق او به عنوان خداوند و نجات دهنده بود (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳۶). این رویداد در واقع ما را به یکی از مهمترین موضوعات کتاب مقدس می رساند: نبرد کیهانی میان خوب و بد. نکته این است که اگر عیسی رفعت نمی یافت (یوحنا باب ۷ آیه ۳۹)، و عبارت دیگر اگر عیسی بر روی صلیب پیروز نمی شد (یوحنا باب ۱۷ آیات ۴ و ۵)، روح القدس به طور کامل نمی آمد. به عبارت دیگر، تعالی یافتن عیسی، شرط آمدن روح القدس بود، زیرا بر تأیید خدا از دستاوردهای عیسی بر روی صلیب از جمله شکست کسی که بزور حکومت بر این جهان را ربوده است (یوحنا باب ۱۲ آیه ۳۱)، دلالت داشت.

ورود گناه به این جهان، سایه ای بر خدا افکند. مرگ عیسی الزامی بود تا نه تنها انسان ها را نجات دهد، بلکه همچنین از خدا حمایت کند و شیطان را به عنوان متقلب افشاء نماید. در مأموریت عیسی، دوره نجات پیش از آن در کار بود (لوقا باب ۴ آیات ۱۸ تا ۲۱). زمانی که او شیاطین را بیرون راند و یا گناهان را بخشید، اسرای شیطان را آزاد می نمود. با این حال، این صلیب بود که اقتدار کامل برای انجام آن کار را به او داد. از این رو، هنگامی که از خود گذشتگی عیسی در آسمان تصدیق شد، شیطان یک ضربه مهلک دریافت نمود و روح القدس به منظور آماده کردن مردم برای آمدن مسیح نازل می شد.

۲۱ تیر

پنجشنبه

نوبر محصولات

مخاطبان پطرس با سخنان او، متوجه موضوع مهمی شدند. برخی از آنها ممکن است در میان کسانی بودند که چند هفته قبل خواستار به صلیب کشیده شدن عیسی بودند (لوقا باب ۲۳ آیات ۱۳ تا ۲۵). اما اکنون، آنها که متقاعد شده بودند که عیسی ناصری حقیقتاً مسیح منصوب خدا بود، در اندوه فریاد برآوردند: «ای برادران چه کنیم؟» (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳۷).

اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳۸ را بخوانید. دو شرط اساسی برای آمزش کدامند؟

توبه به معنای یک تغییر جهت ریشه ای در زندگی و روی برگرداندن از گناه می باشد (اعمال رسولان باب ۳ آیه ۱۹، باب ۲۶ آیه ۲۰)، و تنها احساس ناراحتی یا ندامت نمی

باشد. توبه واقعی به همراه ایمان، محبتی از خداست، اما مانند همه موهبت ها، می تواند رد بشود (اعمال رسولان باب ۵ آیات ۳۱ تا ۳۳، باب ۲۶ آیات ۱۹ تا ۲۱، رومیان باب ۲ آیه ۴). از زمان یحیی تعمید دهنده، توبه با تعمید در ارتباط بود (مرقس باب ۱ آیه ۴). یعنی، غسل تعمید ابرازی از توبه شد، مراسمی نمادین از شستگن گناهان و بازسازی اخلاقی بوجود آمده توسط روح القدس (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳۸، باب ۲۲ آیه ۱۶؛ مقایسه شود با تیطس باب ۳ آیات ۵ تا ۷).

اعمال رسولان باب ۲ آیات ۳۸ و ۳۹ را بخوانید. به کسانی که توبه می کنند و غسل تعمید می گیرند، چه وعده ویژه ای داده شده است؟

در پنطیکاست به مردم نه تنها بخشش از گناهان ارائه شد بلکه روح القدس بطور کامل برای رشد شخصی، خدمت در کلیسا و بویژه مأموریت بشارتی را دریافت نمودند. این شاید بزرگ ترین برکت ها بود، زیرا دلیل اصلی وجود کلیسا، به اشتراک گذاشتن مژده نیک انجیل می باشد (اول پطرس باب ۲ آیه ۹). بنابراین، از این نقطه به بعد، آنها تضمین نجات و قدرت روح القدس را خواهند داشت که ایشان را به مأموریتی که کلیسا به آن فراخوانده شده بود، قادر می ساخت.

چرا این درک که ما «بخشش از گناهان» را داریم، برای همه کسانی که می خواهند انجیل را انتشار دهند، بسیار مهم می باشد؟ گذشته از هر چیز شما چه امیدی می توانید به کسانی که در عیسی هستند ارائه دهید اگر خود آن را نداشته باشید؟

۲۲ تیر

جمعه

مطالعه بیشتر: فراریزش روح القدس در روز پنطیکاست، حقیقتی بسیار مهم را درباره آنچه در آسمان اتفاق افتاد نمایان ساخت و اینکه چگونه خدای پدر، قربانی مسیح برای گناهان جهان را پذیرفت. نزول روح القدس همچنین نشان داد که کار مسیح در آسمان بجای ما بر اساس قربانی اش بر روی زمین، اکنون شروع شده بود. این رویدادهای شگفت آور، آشکارسازی های بیشتری از این حقیقت شگرف هستند که آسمان و زمین به طریق هایی با هم در ارتباط هستند که ما اکنون قادر به درک آن نمی باشیم.

«عروج مسیح به آسمان، نشانه ای بود که پیروانش باید وعده برکت را دریافت می کردند ... هنگامی که مسیح از دروازه های آسمانی گذشت، در میان تمجید و تسبیح فرشتگان به تخت نشست. به محض اینکه مراسم به پایان رسید، روح القدس به وفور

بر حواریون نازل شد و مسیح حتی با وجود جلالی که از ابدیت با پدر داشت، رفعت یافت. نزول روح القدس در روز پنطیکاست، برقراری ارتباط و مکالمه آسمان بود که مراسم تحلیف و تعالی یافتن نجات دهنده کامل شده بود. بر اساس وعده اش، او روح القدس را از آسمان به عنوان نشانه ای از اینکه او در مقام کاهن و پادشاه تمام اقتدار زمین و آسمان را دریافت نمود و مسح شده یگانه قوم خویش گردید» — الن جی.

وایت، Ellen G. White, The Acts of the Apostles, pp. 38, 39

سوالاتی برای بحث

۱. کلیسا می تواند انتظار داشته باشد که چه چیزی از پنطیکاست را امروزه در زندگی اش تجربه کند؟ چه چیزی تکرار شدنی و چه چیزی غیر قابل تکرار می باشد؟

۲. در مورد این واقعیت که پطرس رستاخیز عیسی را بخش مهمی از پیام پنطیکاست خود کرد، بیشتر بیاندیشید. آنچه رستاخیز را حتی شگفت آورتر نمود این است که انتظارات از مسیح موعود برای یهودیان در آن زمان هر چه که بود، هیچ کس انتظار نداشت که مسیح موعود از مرگ زنده شود. این در رادار روحانی کسی قرار نداشت؛ این چیزی نبود که منتظران آمدن مسیح موعود پیش بینی کرده بودند. ما چه درس هایی می توانیم از این درباره اینکه باید آموزه های کتاب مقدس را در مقابل آنچه تعالیم محبوب اخیر ارائه می دهند، بشناسیم، بیاموزیم؟

۳. اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳۸ درباره نیاز به غسل تعمید صحبت می کند. آیا این بدین معناست که هر کس که عیسی را باور داشت اما قبل از غسل تعمید گرفتن درگذشت، باید ضرورتاً نجات نیابد؟ پاسخ خود را توضیح دهید.